

fjerdserne havde Højres Krigsministre forelagt adskillige Forslag til Lov om Hærens Ordning, og i disse Lovforslag var der indeholdt Bestemmelser angaaende Hærens Forsyning med Heste i Krigstid. Det lykkedes ikke Højres Krigsministre at faa gennemført disse Hærlovsforslag; men saa pillede man de Paragraffer i Hærlovsforslagene, der angik Spørgsmaalet om Hærens Forsyning med Heste i Krigstid, ud og forelagde disse Paragraffer i Folketinget som et særligt Lovforslag. Disse Paragraffer blev saa gennemførte som et særligt Lovforslag, og Loven bærer jo Datoen den 16. Juni 1876. Hærlovens Revision kom bagefter i 1880. Denne Gang er man gaaet den anden Vej. Man har først gennemført Hærloven, som vi fik den 30. September 1909, og bagefter kom der forskellige Spørgsmaal, der kunde siges egentlig at høre sammen med Hærloven. Man gennemførte senere en Lov om Menneskenes Værnepligt, og nu har vi foreliggende for os Spørgsmaalet om Hestenes Værnepligt, nu skal et Lovforslag derom gennemføres.

Naa, det vigtigste er jo heller ikke, i hvilken kronologisk Orden disse Lovforslag kommer, bare de er gode; det er jo det fornemste. Men jeg kan ikke sige om det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, at det er et godt Forslag. Vi lever i Øjeblikket under Loven af 16. Juni 1876, som der blev hentydet til af de to foregaaende Talere, og det Lovforslag, som her foreligger, tilsigter at gennemføre adskillige ret gennemgribende Ændringer deri. Det, som Loven af 16. Juni 1876 ordnede, var baade Udpegningen og Vurderingen af Hestene, naar Mobilisering stod for Døren, altsaa ved Fredsbrud. Det, som det foreliggende Lovforslag tilsigter, er en Udpegning og Vurdering af Hestene i Fredstid. Det er ikke nogen ringe Forandring; men det er jo ikke umuligt, at det under Hensyn til den Maade, hvorpaa Fredsbrudene kommer nu til Dags, vil være rimeligt at foretage en saadan Forandring. Efter Loven af 1876 var det ganske særlig de kommunale Myndigheder, hvem Arbejdet paalaa. Det paahvilede de kommunale Myndigheder med et Varsel af 24 Timer at fremskaffe ikke alene det fornødne Antal Heste, men halvanden Gang det fornødne Antal, mellem hvilke man saa udvalgte dem, man havde Brug for. Efter det forelagte Lovforslag glider i meget høj Grad de kommunale Myndigheder ud; omtrent hele Administrationen af denne Lov, som i Øjeblikket

foreligger her til Behandling, gaar over til de krigsministerielle Myndigheder. Det er ganske rigtigt, at i et enkelt Tilfælde kan de kommunale Myndigheder faa nogen Indflydelse, nemlig ved Spørgsmaalet om Nedsættelse af Vurderingskommissionerne; men i øvrigt bliver det ganske sikkert de krigsministerielle Myndigheder, man faar med at gøre nu i Modsætning til før, da det ganske særligt var de kommunale Myndigheder. Nu er det Krigsministeren, der skal føre denne Lov ud i Livet og passe paa, at den virker, som han mener, den bør virke; før var det Indenrigsministeren, under hvem det sorterede. Men der er ogsaa en anden Forskel, jeg vil bede, at man lægger Mærke til — jeg skal komme tilbage dertil senere — mellem det bestaaende Forhold og den nye Lov. Efter den gamle Lov af 1876 blev Udskrivningen af Hestene, som Hæren havde Brug for i Krigstid, fordelt ligeligt over hele Landet. Efter det Lovforslag, som foreligger her, skal Fordelingen foregaa landsdelsvis, selvfølgelig nogenlunde ligeligt indenfor Grænserne af de enkelte Landsdele, men de forskellige Landsdele kan faa en højst forskellig Udskrivning af Heste.

Det er efter min Mening Hovedforskellene mellem den Tilstand, vi lever under, og den Tilstand, vi vil komme til at leve under, dersom det foreliggende Lovforslag bliver til Lov. Jeg haaber ikke, det skal blive til Lov, uden at det i alt Fald er undergaaet ret gennemgribende Forandringer. Det kan jo ikke nægtes, at der ved en Lov som denne lægges en stor Byrde paa alle Landets Hesteejere. Det er i Virkeligheden, det kan ingen nægte, en Byrde paa en Hesteejer, naar man kan komme og skille ham af med en eller to eller flere af hans Heste. Og det er en ganske særlig Byrde for ham, hvis det sker ved Mobilisering, og altsaa de, der kommer og skal tage Hestene, kan komme — lad mig bruge det bibelske Udtryk — som en Tyv om Natten, uden noget som helst Varsel, og skille ham af med hans Heste. Det er en Byrde for ham, at man saaledes kan skille ham af med hans Heste maaske paa en Tid, hvor han har meget vanskeligt ved at undvære dem. Det er ogsaa en Byrde for ham, at man kan tage hans Heste paa en Tid, hvor han har meget vanskeligt ved at faa erstattet den Hest, man tager fra ham, med en ny Hest, idet man i de Landsdele, hvor Udskrivningen bliver særlig stor, maa forudsætte, at det vil være van-